

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyň:

a) Y. S.

b) S. S.

obě zastoupené Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s.,
sídlem Poděbradská 173/5, Praha,

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra,

sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o návrhu žalobkyň na vydání předběžného opatření ve věci **žaloby proti zásahu žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti žalobkyň o dočasnou ochranu ze dne 7. 8. 2024 č. j. OAM-382896/DO-2024 a č. j. OAM-382889/DO-2024 pro nepřijatelnost,**

takto:

Ministerstvo vnitra a Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie i všechny odbory cizinecké policie jsou povinny strpět pobyt žalobkyně a) Y. S. a žalobkyně b) S. S., na území České republiky do skončení soudního řízení před Krajským soudem v Plzni ve věci sp. zn. 55 A 29/2024.

Odůvodnění:

1. Dne 15. 8. 2024 podaly žalobkyně žalobu proti zásahu Ministerstva vnitra spočívajícím v tom, že jim vrátil žádosti ze dne 7. 8. 2024 o poskytnutí dočasné ochrany pro nepřijatelnost podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace. Důvodem nepřijatelnosti mělo být to, že žalobkyním byla dočasná ochrana poskytnuta již v Itálii.
2. Postup žalovaného žalobkyně považovaly za protiprávní a rozporný s unijním právem. Nezákonnost vyznačení nepřijatelnosti žádosti konstatovaly i správní soudy včetně Krajského soudu v Plzni. Žalobkyně splňovaly podmínky pro udělení dočasné ochrany v ČR, ačkoliv jim v minulosti byla udělena dočasná ochrana v Itálii.
3. Zároveň žalobkyně uvedly, že na věc dopadá výluka ze soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Tato výluka je podle nich v rozporu s unijním právem, soud by ji tedy na základě přímého uplatnění unijního práva neměl aplikovat a jejich žalobu by měl projednat věcně. Rozpor této výluky s unijním právem potvrdily i správní soudy včetně Krajského soudu v Plzni.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Pravomoc soudu rozhodovat o věci

4. Podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky nepřijatelnou žádost cizinci vrátí a sdělí mu důvod nepřijatelnosti; **soudní přezkum je vyloučen.**
5. Soudní přezkumem je *stricto sensu* chápán postup soudu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). V souzené věci nebylo napadeno rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Ve shodě s dřívějšími závěry liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem v odst. 20–28 rozsudku č. j. 59 A 45/2022-30 tak Krajský soud v Plzni konstatuje, že projednání věci před soudem nemůže být vyloučeno podle § 68 písm. e) s. ř. s.
6. Zároveň se však soud ztotožnil se závěry liberecké pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem i v tom, že záměrem zákonodárce bylo vyloučit rozhodování správních soudů zcela, nikoliv pouze v řízení o žalobě podle § 65 a násl. s. ř. s. Za toho stavu by žaloba měla být nepřijatelná podle § 6 s. ř. s. ve spoj. s § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb.
7. Krajský soud v Plzni ve skutkově a právně obdobných věcech již dříve konstatoval v rozsudcích č. j. 55 A 6/2023-44 ze dne 17. 5. 2023, č. j. 55 A 40/2023-63 ze dne 18. 10. 2023, že výluka soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. je v rozporu s unijním právem. S ohledem na to dospěl **k předběžnému závěru, že i v nynější věci je výluka soudního přezkumu podle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. potenciálně v rozporu s unijním právem.**
8. Krajský soud v Plzni v cit. rozsudku 55 A 40/2023-63 dospěl k závěru, že žalobci svědčí právo na dočasnou ochranu i v případě, kdy žalobce požádá o dočasnou ochranu na území ČR a zároveň je poživitelem dočasné ochrany v jiném státu EU. Tomuto hmotnému právu pak svědčí soudní ochrana zaručená čl. 47 Listiny základních práv EU.
9. Do přijetí konečného závěru soudu o otázce přípustnosti výlučky soudního přezkumu v nynější věci tak žalobu není možné odmítnout. S ohledem na předběžný názor soudu o protiprávnosti výlučky je naopak třeba činit úkony směřující k rozhodnutí ve věci samé.

Posouzení návrhu na vydání předběžného opatření

10. Žalobkyně navrhly vydání předběžného opatření, kterým by soud dočasně upravil jejich pobyt v ČR. Žalobkyně aktuálně v ČR pobývají v rámci bezvízového styku, po jeho skončení jim hrozí, že by na území státu pobývaly nelegálně a došlo by k zahájení řízení o správním vyhoštění a jejich následnému vyhoštění. Případně by mohly být evidovány v Schengenském informačním systému či v Evidenci nežádoucích osob. Dále žalobkyně uvedly, že v jejich případě nelze upravit jejich pobyt podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neboť pro žádný pobytový titul nesplňují podmínky.
11. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu.
12. Žalobkyně osvědčily, že jim hrozí vážná újma, neboť po skončení jejich bezvízového styku budou v ČR pobývat nelegálně. Zároveň žalobkyním nebyla poskytnuta dočasná ochrana.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Hrozící vážnou újmu přitom lze spatřovat i v bezprostředně hrozícím uložení správního vyhoštění, jakož i zařazení do Schengenského informačního systému či do Evidence nežádoucích osob. Ve skutkových poměrech jejich případu jde o vážnou újmu, které je namíste předejít předběžnou úpravou poměrů. Soud proto žalovanému v souladu s návrhem uložil povinnost strpět pobyt žalobkyň na území České republiky do pravomocného skončení tohoto soudního řízení. Současně soud za užití poslední věty § 38 odst. 1 s. ř. s. uložil tutéž povinnost i Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, jelikož lze usuzovat, že při absenci jakéhokoli formálního osvědčení o oprávnění cizince pobývat na území České republiky by cizinecká policie mohla vůči žalobkyním uplatňovat sankce za nelegální pobyt.

13. Soud proto podle návrhu uložil žalovanému a Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, aby strpěli pobyt žalobkyň na území České republiky do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě.
14. Soud před vydáním předběžného opatření nežádal vyjádření žalovaného, neboť to nebylo potřebné. Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 2, 4 s. ř. s.). Je tedy na žalovaném, aby oznámil případnou změnu poměrů žalobkyň oproti stavu, ze kterého soud při rozhodování vycházel.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 26. srpna 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.